

957**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 21 października 1999 r.

w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do Spraw Konwencji Klimatycznej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się Pełnomocnika Rządu do Spraw Konwencji Klimatycznej, zwanego dalej „Pełnomocnikiem”.

2. Pełnomocnikiem jest sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3. Pełnomocnik podlega bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów.

§ 2. 1. Do zadań Pełnomocnika należą sprawy związane z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, a w szczególności prowadzenie przygotowań do udziału w V Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, zwanej dalej „Konferencją”, oraz reprezentowanie Rzeczypospolitej Polskiej na Konferencji.

2. Pełnomocnik niezwłocznie informuje Prezesa Rady Ministrów o wszystkich zagrożeniach realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Organy administracji rządowej są obowiązane do współdziałania i udzielania pomocy Pełnomocnikowi w realizacji jego zadań.

§ 4. Pełnomocnik przedstawi Radzie Ministrów raport z przebiegu Konferencji.

§ 5. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową zapewniają Pełnomocnikowi odpowiednio Kancelaria Prezesa Rady Ministrów oraz Ministerstwo Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

§ 6. Wydatki związane z działalnością Pełnomocnika są pokrywane z budżetu państwa w części dotyczącej odpowiednio Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz Ministerstwa Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek***958****ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 18 października 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 66 § 3 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, Nr 43, poz. 251 i Nr 72, poz. 422, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i Nr 94, poz. 419, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 95, poz. 475, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 102, poz. 643 i Nr 123, poz. 779 oraz z 1998 r. Nr 113, poz. 717) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1987 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 6, poz. 34, z 1991 r. Nr 11, poz. 41 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 34 i Nr 135, poz. 917) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Uprawnienia do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego nadaje się funkcjonariuszom organów:

- 1) Inspekcji Sanitarnej,
- 2) Inspekcji Ochrony Środowiska,
- 3) Inspekcji Handlowej,
- 4) Inspekcji Weterynaryjnej,
- 5) Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych,
- 6) Inspekcji Ochrony Roślin,
- 7) Wojskowej Inspekcji Sanitarnej,
- 8) inspekcji sanitarnej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych,
- 9) Głównego Inspektoratu Kolejnictwa,
- 10) Państwowej Straży Pożarnej,